Populaire leringen – deel 1 -5

18-12-2010

“Populaire leringen – deel 1 ~ persoonlijke profetie”

Dag allemaal,
Ik begin een nieuwe serie, waarvan dit de eerste is, over populaire leringen en het gaat over persoonlijke profetie en waar het fout gegaan is – wanneer mensen spreken vanuit hun eigen hart in plaats van door de Heilige Geest, en hoe je het verschil kunt weten.

Persoonlijke Profetie vanuit hun eigen hart, niet Gods hart
Ik heb een uitgebreid onderwijs over profetie in ons archieven deel, dus hier ga ik direct naar het hart van persoonlijke profetie, waar het mis ging en hoe je kunt weten of iemand profeteert vanuit eigen initiatief of vanuit de Heilige Geest.

Jeremia 23:9-40 is een woord van de Heer, waar Hij valse profeten en profetie omschrijft.
Halverwege vers 16: “…zij spreken het gezicht van hun eigen hart, niet uit des Heren mond.”

De gedachte dat iemand van zijn eigen hart spreekt, kan nieuw zijn voor sommigen, maar velen van hen die geleerd hebben om persoonlijke profetie te geven op aanvraag doen dat nu net precies, zich meestal niet hun dwaling realiserend. Ditzelfde gebeurd soms als mensen zelf woorden ontvangen voor zichzelf, en soms met geestelijke dromen, maar je kunt je afvragen hoeveel van God is en wat van henzelf is.

Ik ben er helemaal voor om mensen over de gaven van de Geest te onderwijzen, maar het onderwijs dat iemand naar eigen goedvinden, vanuit eigen initiatief, kan profeteren, is een dwaling. De openbaringen van de gaven van de Geest zijn, inderdaad, openbaringen van de Heilige geest en als zodanig ligt het initiatief bij Hem.

Voorbeeld
Een goed voorbeeld van een profetie dat voortkomt uit iemands eigen hart, vinden we in Jeremia 28.

De situatie daar is dat Nebukadnezar van Babylon van plan was om Juda aan te vallen en het te vernietigen. Hij had al een inval gedaan in de tempel en de schatten ervan geroofd, al mocht Koning Sedekia op de troon blijven. Koning Sedekia wilde een woord van de Heer wat hij moest doen. Jeremia had geprofeteerd dat vrede mogelijk was via een verdrag met Nebukadnezar, maar als ze met hem zouden gaan vechten, zouden ze verslagen worden en Jeruzalem zou verloren zijn.

De profeet Chananja gaf een woord vanuit zijn eigen hart, en vertelde hem dat God grote en machtige dingen voor hem zou doen, erbij verklarend ‘zo zegt de Heer’ in de verzen 2-5:
Ik heb het juk van de Koning van Babel verbroken.
Binnen nog 2 jaren breng ik al de weggeroofde schatten, die Nebukadnezar weggenomen heeft, weer terug.
Alle ballingen breng ik naar deze plaats terug, ook de zoon van de Koning.
Ik zal het juk van de koning van Babel verbreken (hetzelfde juk, zei hij, was alreeds verbroken, in vers 2, zichzelf daarmee tegensprekend – in de meeste vertalingen)

In tegenstelling, Jeremia’s profetie was kort en ter zake: Ga een verdrag aan met Nebukadnezar en je zult gespaard worden.
Dus welke eigenschappen zien we dusver?

Eigenschappen van persoonlijke profetie voortkomend uit iemands eigen hart (Chananja)
1) Vaak lang, bloemrijke taal, stoutmoedig gebracht
2) Het spreekt het ego aan.
3) Het vertelt iemand wat hij wil horen, vooral de ‘terugkeer’ van ‘ballingen’ van de vijand.
4) Rijkdom en/of bezittingen hersteld, direct of geestelijk gesproken
5) Het spreekt zichzelf tegen, zoals Chananja deed in de verzen 2-5
6) Het is ‘ik’ gericht, wat God doet voor ‘mij’.

Eigenschappen van een zuivere profetie (Jeremia)
1) Is meestal korter, beknopt, ter zake.
2) Er wordt gewone taal gesproken, geen opgesierde taal, geen 'religieuze' bewoordingen.
3) Het is erop gericht dat de persoon de juiste dingen gaat doen
4) God staat centraal, niet 'ik'.
5) Er is een nederigheid van hart voor nodig en vaak heeft het te maken met iemand die iets, wat niet plezierig is, moet doen, maar wat wel nodig is om te groeien in de Heer. Het wijst iemand altijd op groei en volwassenheid.

Jeremia 23:9-40
In deze verzen treedt de Heer in detail over valse profeten en profetie, gesproken vanuit het menselijk hart.
In vers 16 zegt de Heer: "….zij maken dat gij u aan een ijdele waan overgeeft" en "zij spreken het gezicht van hun eigen hart."

Persoonlijke profetie dat voortkomt uit iemands eigen hart in plaats vanuit Gods hart, brengt ijdelheid voort in iemand, het appelleert aan hun trots…dat is één van de redenen waarom ze zo lang, dramatisch, bloemrijk zijn.
Als je de Heer al wat langer kent en als Hij al vaker tot je gesproken heeft, of als je de Evangeliën er eens op na slaat, dan weet je dat Jezus geen woorden verspilde, en dat doet Hij nog steeds niet. Hij verfraaide zijn woorden niet, maar gebruikte alledaagse bewoordingen en was to the point…..Hij verandert nooit.

Vergelijk een persoonlijke profetie met de helderheid, beknoptheid van Jezus in de evangeliën, in Handelingen en in zijn boodschap aan de 7 gemeentes in Openbaringen – is de profetie die jij hebt ontvangen net zo duidelijk, beknopt, en gericht op God? Ware profetie is duidelijk, to the point en wijst de weg naar nederigheid en dienst aan de Heer. Valse woorden appelleren aan het ego en ijdelheid en als gevolg daarvan zijn ze lang.
Het getuigenis van Jezus is de geest der profetie (Openb. 19:10)
Is wat jij hebt ontvangen gecentreerd rond Hem, en in Hem het juiste doen?

In vers 21 zegt Hij: "Ik heb die profeten niet gezonden, toch <u>hebben zij gelopen</u>, Ik heb tot hen niet gesproken, toch hebben zij geprofeteerd" (ze zijn gretig, dringen zich op, staan erop je een woord van de Heer te geven)
Ze handelen in de gave, of in zichzelf – daarom zijn ze vaak gedreven door geld of macht/invloed/ego. Ze rennen naar je toe voor persoonlijke redenen om 'jou te zegenen'.

Hoe ze gedeeltelijk juist kunnen zijn
Het probleem is dat iemand in de geest kan beginnen, maar dan kan gaan denken dat er 'meer' van hem/haar verwacht wordt, dus beginnen ze te spreken vanuit hun eigen hart, wat inhoudt dat de persoon die de profetie ontvangt, een mix van God en mens ontvangt. Geldt ook als je zelf een woord voor jezelf ontvangt.
Zo werk dat dus.

Er kwam eens een studente naar mijn kantoor, in tranen, nadat ze een zendeling had horen spreken, en ze wilde weten waarom die zendeling haar zo geraakt had.
Zij was ook geroepen als zendelinge, en ik vertelde haar dat de gaven in haar overeenkwamen met de gaven in de spreker, en dat daarom haar geest zo geraakt was.

Vaak als iemand spreekt vanuit zijn eigen hart, komt dat omdat hij de gaven in die andere persoon opmerkt, en dan in onwetendheid en door verkeerde leringen, denkt dat dit de echte gave van profetie is of echte woorden van kennis. Op die manier kunnen ze iemands gaven aangeven, maar dan voegen ze er dingen aan toe, aan het echte, en spreken een 'zo zegt de Heer' en spreken het woord als zijnde iets voor in de toekomst. En zo heeft iemand dus een leuke persoonlijke profetie gekregen dat weinig te doen heeft met de wil van God.

Ik was eens één van de sprekers in een conferentie in Colorado Springs, een aantal jaren geleden, en bevond mij in de 'sprekers-ruimte', voordat het mijn beurt was om te spreken. Daar bevonden zich ook andere sprekers, waaronder iemand die bekend staat om het geven van persoonlijke profetieën, en om het onderwijs daarover, wat hij in het hele land gaf. Hij en zijn helpers stonden erop over iedereen

daar in die kamer aanwezig, te profeteren, en ik gaf toe en zat op een bepaald moment ook in ‘de stoel’.

De eerste profetieën klopten precies en waren van de Heer, kort, en ter zake, precies. Ik was bemoedigd en gezegend en wilde op gaan staan, maar ze hadden duidelijk het idee dat er nog niet genoeg geprofeteerd was, of dat het niet lang genoeg geweest was, of wat dan ook, in ieder geval stonden ze erop dat ik bleef zitten, terwijl zij baden.

De volgende ‘zo spreekt de Heer’ woorden waren niets meer dan dat zij in hun geest opmerkten wat ik op dat moment in de bediening deed: ik was een leraar, Directeur van een Bijbel school, leider in een grote gemeente. Elk van hun woorden echter werden als zijnde voor de toekomst gesproken: (Zo spreekt de Heer, ik zal je beginnen te gebruiken als leraar, ik zal je gaan gebruiken in een besturende functie, Ik zorg ervoor dat je een hogere positie in de gemeente krijgt.)

De wedergeboren menselijke geest is geboren door de Geest van God. En als zodanig hebben we elk de mogelijkheid te voelen of iemand anders ook een gelovige is, zoals je misschien doet in een winkel bijvoorbeeld. Bij het weglopen denk je dan ‘ik denk dat die bediende een gelovige is, de geest getuigt dat in mij.’ Dat deden ze dus bij mij, en ze plaatsten het in de toekomst, en voegden er een ‘zo spreekt de Heer’ aan toe en dachten dat ze geprofeteerd hadden. Fout.

Condities van hun hart
In vers 26 zegt de Heer: “…ze zijn profeten van de bedriegerij van hun hart.” Niet dat ze bedriegers zijn, maar ‘profeten van (vanuit) bedriegerij – de focus is op het bedrog, niet dat zij altijd bedrog gebruiken, maar het is in hun hart door verkeerd onderwijs en een gebrek aan begrip over de wegen van de Geest.

Ook al kunnen ze een goed hart hebben en goede motieven, foutief onderwijs dat ze ontvangen hebben, legt bedrog in hen, dus komt er een geest van dwaling bij, zonder dat ze het in de gaten hebben. En als iemand, die dat woord ontvangt, zich daaraan over geeft, kunnen zij op hun beurt zich openstellen voor dwaling als ze hun leven gaan invullen overeenkomstig dat valse woord, denkend dat ze God volgen en niet realiserend dat ze foutief bezig zijn en dwaling nalopen.

Dromen, dromen
Er zijn legitieme geestelijke dromen, want wie weet niet van Jozef en Farao, of Daniël en Nebukadnezar of zelfs voorbeelden in het Nieuwe Testament van God-gegeven dromen zoals Jozef en Maria en de wijzen?
De meesten van ons hebben echte geestelijke dromen gehad.

Maar niet alle dromen komen van God, met verborgen betekenissen, en één van de tekenen dat iemand profeteert vanuit zijn eigen verbeelding, is een nadruk op dromen en/of vage metaforische verwijzingen, zodat woorden van God omgeven worden door een geheimzinnige wolk en onzekerheid. In de schrift, zowel in het Oude als het Nieuwe Testament, werd elke droom van God direct, zo niet heel spoedig, uitgelegd en begrepen.

Soms zijn het gewone dromen, en mensen graven naar een geestelijke betekenis ervan, terwijl niets daarvan bedoeld is, maar wat gebeurd is dat mensen geleid gaan worden door cryptische codes en symbolen, in plaats van door de Heer Zelf, zoals door de Heer gezegd in Jeremia 23:27-28:

“die erop bedacht zijn mijn volk mijn naam te doen vergeten door hun dromen. Die zij elkander vertellen, evenals hun vaderen mijn naam hebben vergeten door de Baäl? De profeet die een droom heeft vertelle een droom, en die mijn woord heeft, spreke mijn woord naar waarheid. Wat heeft het stro met het koren gemeen?”

Ware woorden van de Heer zijn puur en communiceren helder – het zal logisch zijn, begrepen worden (zoals graan makkelijk geconsumeerd wordt). Woorden van iemands eigen hart, vaak mystiek en egocentrisch, laten een persoon achter die zich afvraagt wat er nu gezegd werd (stro, of kaf, dat verbrand wordt)

De Heer legt hier weer de nadruk op het naar binnen gerichte, ego centrische, ‘mij’ cultuur van het valse – het zijn mijn dromen, mijn woorden, wat dit of dat betekent, de dingen die God mij wil

vergoeden en voor mij wil doen – en het gaat niet over wat de Heer mensen werkelijk wil vertellen: verneder jezelf, doe wat juist is al is het moeilijk, wees getroost door Mij, bemoedigd, groei in Mij. Ik wandel met jou door deze moeilijke tijd heen.

De focus op het valse, leidt mensen af (handige zet van Satan, doet hij zo al heel lang), het leidt ertoe dat mensen op zoek gaan naar betekenissen, terwijl Christus in ons woont en heel duidelijk spreekt, net zoals Hij in de evangeliën deed, in Handelingen, en in Openbaring.

Ik hou van wat de Heer zegt in vers 36: "Zeg niet meer dat Ik jullie iets heb opgelegd. (zo spreekt de Heer). Die uitspraak zal ik jullie kwalijk nemen, want dan verdraaien jullie mijn woorden en gebruiken het om jullie eigen ideeën gezag te geven…"(groot nieuws en Eng. Vert.)

Conclusie
Zoals ik gezegd heb, er zijn legitieme dromen en profetieën, maar veel van wat ik de afgelopen jaren gezien heb met betrekking tot persoonlijke profetie, heb ik in de jaren '70 ook al gezien, toen zo velen, net als nu, de gaven van de Geest behandelden als een nieuw, glimmend speeltje.
En zoals met ieder nieuw speeltje, of iets wat populair is, in de mode is, zal de nieuwheid er na een tijdje vanaf zijn en zal het verwarde mensen achter laten, die vele persoonlijke profetieën in dagboeken hebben opgeschreven en dromen in notitieboekjes met hun betekenis. Zij zullen zeggen:"Ik kan over mensen profeteren, dromen uitleggen, wat komt er nu?"

Er is het echte, maar velen zijn als de jongen Samuel. De Heer stond daar in zijn kamer, geduldig zijn naam drie keer roepend, maar hij zag Hem niet en herkende Zijn stem niet, en rende naar iemand anders toe voor uitleg. Zoals Samuël, alleen wanneer zij hun dwaling gaan inzien, zullen ze naar Zijn tegenwoordigheid terug keren en zeggen: "Spreek Here, uw dienstknecht luistert"(1 Samuël 3)

De volgende week een nieuwe 'populaire' lering.
Als je emailt, gebruik cwowi@aol.com

Zegen,
John Fenn / vertaling AHJ
www.supernaturalhousechurch.org

01-01-2011

"Populaire leringen – deel 2"

Dag allemaal,

Waar persoonlijke profetie fout ging, we ronden af
Ik ben overweldigd met emails van mensen die mij bedankten voor het onderwijs waar persoonlijke profetie fout gaat. Dus vandaag wil ik de keerzijde laten zien; waar het goed gaat met persoonlijke profetie, maar allereerst enkele onafgeronde gedachten.

Zoals je wel weet, de Heer leerde Jeremia, in Jer. 23, dat persoonlijke profetie fout kan gaan, dat was het onderwerp van deel 1 van dit punt. Jeremia zag het in actie een paar hoofdstukken verder, in hoofdstuk 28. De profeet Chananja gaf een profetie uit zijn eigen hart, zijn eigen emoties.

Het resultaat wanneer iemand een persoonlijke profetie geeft uit zijn eigen hart, wordt geopenbaard door Jeremia zelf in 28:15: "de HERE heeft u niet gezonden, en gij hebt dit volk op een leugen doen vertrouwen". Door het mixen van het echte met hun eigen woorden/emoties, geloven de mensen een leugen. Soms gaan mensen beginnen om hun leven in te richten door die leugen. De verhalen van verwoeste levens van diegenen die een dergelijke fout volgden zouden boeken kunnen vullen.

Bevestigingen
Leer dit, door de mond van twee of drie getuigen wordt elk woord bevestigd. (2 Cor.13:1). Zelfs indien een persoonlijke profetie precies raak is, dan zal de Heer 1 of 2 woorden willen geven om dit te bevestigen; vraag Hem er maar om. Behalve dat, een persoonlijke profetie zal altijd een bevestiging zijn van wat de Heer al reeds tot jouw hart gesproken heeft. Allereerst getuigt de Heilige Geest Gods plannen voor jouw leven aan jou, omdat Hij in je woont en dus zal iets overeenkomen met wat in jouw

geest is. (Rom. 8:17) DAN kan er iemand anders voorbijkomen om een woord tot je te spreken wat bevestigd wat jij alreeds hebt.

Door deze twee principes niet te begrijpen, zijn velen in ellende of in een puinhoop terecht gekomen.

Emotioneel betrokken
In de tijd van Jeremia, was Chananja emotioneel betrokken bij de situatie; hij wilde dat Babylon verslagen zou worden, hij wilde dat de koning zou winnen, en hij wilde dat de koning gespaard zou blijven. Jeremia wilde dat allemaal ook, maar hij moest het pure woord van de Heer objectief geven, zonder daar zijn eigen gevoelens aan toe te voegen.

Iedereen die een profetie geeft, of tongen met uitleg, wat daaraan gelijk staat, of iedereen die zich beweegt in de gaven van de Geest, moet emotioneel los staan van dat woord, ook al hou je van die persoon of heb jij een eigen mening over hem/haar of over die situatie.

Het is niet alleen het toevoegen van iemands eigen emoties bij een profetie dat tot dwaling leidt, maar zowel in de tijd van Jeremia als in onze tijd, is er een gebrek aan respect en begrip van de verantwoordelijkheid voor God te spreken, dat leidt tot een luchthartige houding betreffende de gaven van de Geest en daarmee leidt het tot dwaling.

Hoe een persoonlijke profetie te geven, wordt over de hele wereld les in gegeven, maar nog nooit heb ik gezien dat er evenveel tijd gegeven wordt te spreken over de verantwoordelijkheid die er is als men voor God spreekt. Diegene die een woord geeft, spreekt als God tot die persoon – hij staat in Gods plaats- en voor mij is dat een angstig iets. Niet zoiets als ‘ik ben er geweest’, maar met angst, of vrees, bedoel ik respect, een overweldigend besef van de verantwoordelijkheid van het gewicht dat ieder woord gegeven wordt en hoe iedere nuance ervan door de persoon wordt onderzocht en beoordeeld. Waar is dit begrip betreffende persoonlijke profetie bij diegenen die het onderwijzen?

Persoonlijke profetie op de goede manier!
In Handelingen 11:27-30 lezen we over een profeet, genaamd Agabus, die van Jeruzalem naar Antiochië gaat, waar Paulus en Barnabas de discipelen meer dan een jaar onderwijs gegeven hebben. Terwijl Agabus daar is, geeft hij een profetie (voorspellend) over een toekomstige hongersnood, wat Jeruzalem zal raken.

Agabus kwam uit Jeruzalem, dus een woord ontvangen over een hongersnood daar, zou emotioneel geladen kunnen zijn. Toch bracht hij het woord met puurheid en objectiviteit. De mensen reageerden erop door een offer op te halen zodat de mensen alvast extra voedsel konden kopen ter voorbereiding daarop en Paulus en Barnabas brachten het naar de leiders van Jeruzalem.

Waarschijnlijk had Agabus Paulus voor het eerst in Handelingen 9:27-28 ontmoet, toen Barnabas hem introduceerde aan de leiders in Jeruzalem. Hij kende hem in ieder geval al hier in hoofdstuk 11. Van Jeruzalem komend en één van de leiders zijnde, zal hij Paulus de jaren daarna zeker vaker ontmoet hebben, omdat Paulus regelmatig terug keerde naar Jeruzalem om verslag te doen over zijn bediening.

Maar ten minste 15 jaar na het woord in Handelingen 11 betreffende de hongersnood, nadat ze elkaar tenminste 15 jaar al kennen, zien we dat Agabus Paulus een persoonlijke profetie geeft, in Hand. 21:11: “Toen deze bij ons gekomen was, nam hij de gordel van Paulus, en zich handen en voeten bindende, zeide hij: ‘dit zegt de Heilige Geest: de man van wie deze gordel is, zullen de Joden te Jeruzalem zo binden en uitleveren in de handen der heidenen (Romeinen). “

We WETEN dat dit een emotioneel geladen tijd en relatie is, want het volgende vers zegt: “Toen wij dit hoorden, verzochten zowel wij als de broeders daar ter plaatse hem, niet op te gaan naar Jeruzalem.” Toch had Agabus het pure woord gebracht, zonder insinuerende emoties of mening over dat woord.

Het hart van profetie
1 Cor. 14:3 zegt dat profetie is om de mensen te ‘ stichten, vermanen en te bemoedigen’ er is niets voorspellend in stichten (iemand opbouwen), vermanen (troosten, verlichting geven), bemoedigen (aansporen).

Profeten spreken voornamelijk over toekomstige dingen, die we woorden van wijsheid noemen. Eenvoudige profetie is slechts een geïnspireerd woord om op te bouwen, te bemoedigen en te troosten, voor het hier en nu.

De gaven van de Geest kunnen samen functioneren, zoals in Johannes 1:47-48 waar Jezus Nathanaël ontmoet, en toen zei: "Waarlijk een Israëliet in wie geen bedrog is!"
Dat woord over zijn eerlijkheid is een woord van kennis en misschien ook wel een onderscheid van geesten, omdat Jezus het hart van de man kende.
Een woord van kennis is een bovennatuurlijke kennis betreffende het heden of verleden.
De gave van het onderscheiden van geesten houdt ook in dat men visioenen heeft, en Jezus zei: "Eer Fillipus u riep, zag ik u onder de vijgenboom!"
De Heilige Geest combineert de gaven vaak.

Als iemand een profetie uitspreekt – een woord ter bemoediging, opbouw, troost – en de Heer geeft hem ook een woord van wijsheid, iets over de toekomst, bevat zo'n profetie dus ook iets voorspellends. Dat wil nog niet zeggen dat diegene die het woord uitspreekt, nu dus een profeet is. Opnieuw, profeten spreken bijna exclusief over de toekomst. Zij die profeteren kunnen zo nu en dan een woord van wijsheid ontvangen, gemixt met woorden ter opbouw en bemoediging, maar ze zijn nog geen profeet.

1 Cor. 12:7 zegt dat er 'openbaringen van de Geest' zijn, die gegeven worden tot welzijn van allen. God heeft de gaven een naam gegeven, zodat wij ze kunnen begrijpen, maar de gaven zijn niets meer dan een 'openbaring, of manifestatie', van de Geest. Hij kan zich openbaren zoals Hij wil, wanneer Hij wil en door wie Hij wil.

Wij kunnen de openbaringen niet 'bezitten'. Normaal gesproken werkt Hij door ons, waardoor we denken dat we iets zijn, hetgeen dus niet zo is.
Sommige openbaringen van de Geest passen beter bij onze persoonlijkheid dan andere, of we bevinden ons in een situatie die Hem noodzaakt om zich op een bepaalde manier te manifesteren.
Opnieuw, wij zijn niets. We hebben die schat in een aarden vat, zodat de glorie naar Hem toe zal gaan, niet naar ons.

Wij hebben ontdekt dat de openbaringen van de Geest in een huiskerk veel subtieler zijn dan in een traditionele kerk, waar de hele dienst stops om een woord te horen van 'zuster Sue'. Meestal gegeven na een tijd van aanbidding en als de gemeente stil wordt. Dat is zuster Sue's teken om het uit te spreken – je weet hoe dat werkt.

In huiskerk vinden profetie, genezingen en andere openbaringen van de Geest plaats binnen vriendschapsbanden en de setting van een woonkamer. En vaak merken we dat we profeteren als we bij elkaar zijn voor de lunch, na de dienst. Of men ontvangt genezing in dezelfde context, of gedurende de week in het dagelijks leven.

Het is veel natuurlijker, zoals Jezus die te dineren zat toen er 2 blinden mannen naar Hem toe kwamen. Of toen Hij een gast was bij iemands bruiloft, en Hij water in wijn veranderde – de gaven van de Geest manifesterend in het dagelijks leven – het is organisch, natuurlijk.
En de verantwoordelijkheid die plaats vindt in relaties binnen een huiskerk, zorgen ervoor dat die zeldzame misstap, of dwaling op een goede manier opgelost wordt, omdat iedereen comfortabel is om ieder woord te beoordelen dat gegeven wordt, zonder aanstoot te nemen.

In het dagelijks leven vinden de gaven van de Geest plaats onder gelovigen zowel als ongelovigen. Dat op zo'n natuurlijke manier dat we ons vaak pas achteraf realiseren dat iets een 'woord van kennis' was. Bijvoorbeeld wanneer een collega op werk 'op je hart is' en je ervaart dat er iets aan de hand is met hem. Door navraag te doen kom je er achter dat hij depressief is – dat was een woord van kennis, informatie over hem, en een woord van bemoediging dat er vaak op volgt, is dan een profetie. Ze hoeven niet te eindigen met 'zo spreekt de Heer"!
Ik zou boeken kunnen schrijven met voorbeeld na voorbeeld over hoe de Heilige Geest zich op deze manieren openbaart, en ik denk dat jij, lezer, ook zelf vaak gebruikt bent in de gaven op deze manier!

In Ef. 4:8 haalt Paulus het eerst deel aan van Psalm 68:19: "Gij zijt opgevaren naar den hoge; Gij hebt gevangenen meegevoerd; Gij hebt gaven in ontvangst genomen onder de mensen." De rest van de

gedachte vinden we in de tweede helft van het vers. De oorspronkelijke lezers van zijn brief kenden dat vers, maar wij hebben het meestal gemist, namelijk: “gij hebt gaven in ontvangst genomen onder de mensen, ja ook van weerspannigen – om daar te wonen.”
Daar sprak hij ook over, in Efeze 4, want de context van ‘kerk doen’ was het huis – zoals Jezus dat ook deed.

De gaven moeten onder de mensen gezien worden, onder de weerspannigen, niet opgesloten tussen 4 muren, waar slechts 1 of 2 mensen in mogen functioneren tussen 11.15 en 11.30 uur.
Ze zijn een natuurlijk deel van ons leven, het zijn geen geestelijke speelgoedjes, maar een openbaring of een genade, als we met Christus wandelen, en in contact zijn met de wereld.

Volgende week een ander moderne lering dat rondgaat…..denk eraan, persoonlijke emails aan:
cwowi@aol.com

Zegen,
John Fenn / vertaling AHJ
www.supernaturalhousechurch.org

08-01-2011

“Breng Hem naar beneden of laat ons opstijgen?”

Dag allemaal,

Dit populaire onderwijs gaat over een gedachtegang die leidt tot heel veel misleiding en het is zo subtiel dat het in veel stromingen van het moderne Christendom binnengekomen is, met duizenden mensen die denken dat ze in geloof handelen, terwijl ze eigenlijk dwalen.

Voorbeelden – Breng Hem naar beneden
3.000 Mensen komen in een stad bij elkaar om ‘de hemel naar beneden te halen’, door hun longen uit hun lijf te schreeuwen, pleiten ze intens bij God voor ons land. Het wordt gevolgd door een samenkomst in een stadion in een andere provincie maar met hetzelfde doel. Hetzelfde geschreeuw naar God toe, twee bezoekers die onder de indruk waren vertelden me: “We weten dat God ons gehoord heeft en Hij zal opwekking brengen die ons land binnen 30 dagen zal veranderen (dat is wat de leiders profeteerden).” Ze geloofden dat het aantal mensen en de ernst van hun luidruchtige gebeden zeker Gods hart aangeraakt hadden.

Twee leiders organiseerden een samenkomst van ‘doorbraak’ om God naar beneden te roepen om bolwerken in een andere stad te breken zodat er opwekking kon komen. Ze zeiden tegen de aanwezigen dat een vasten van 40 dagen dit zou bewerkstellingen. Enkele weken later sprak ik met een paar van hen die 40 dagen aan het vasten waren – ze beperkten hun eten en keken 40 dagen geen TV – en ze waren ervan overtuigd dat aan het einde van die 40 dagen hun stad door hun acties en gebeden tijdens die samenkomst veranderd zou zijn.

Soms is het helemaal persoonlijk: ‘Wat moet ik doen zodat God me antwoord/genezing/bevrijding geeft?” Waarbij ze denken dat een vasten, een woord, het bijwonen van een bepaalde samenkomst of zelfs het sturen van een offer, dit op een of andere manier zal doen.

Al deze dingen laten een goed hart en goede motivatie zien, maar de dwaling zit erin dat ze iets moeten doen om God naar beneden te brengen in hun situatie en dat God overtuigd moet worden.

Laat ons opstijgen: Een vrouw kwam naar voren om ‘op te stijgen naar God’ tijdens een avondsamenkomst en haar werd verteld het met haar hele hart uit te schreeuwen om God te laten zien hoe ernstig ze het meende terwijl de vrouw die bediende in haar gezicht schreeuwde als een opleidingsofficier van de Marine tijdens een trainingskamp.

Talloze dienaren organiseren samenkomsten die een ‘3^{e} hemel ervaring’ beloven te geven als je er bij wil zijn, ze geloven dat wij uit onze eigen wil, zoals Johannes het noemde ‘in geestvervoering’ kunnen komen (Openbaring 1:10 en 4:2).

In de dagen van Paulus/de Bijbel is de 1e hemel de atmosfeer, de 2e hemel zijn de sterren, de 3e hemel is waar God leeft – dus ze zeggen dat als je naar die samenkomst gaat zal ik je laten zien hoe je in de hemel kunt komen/de hemel kunt ervaren.

Laat me dit duidelijk maken, ik ben niet tegen mensen die bidden voor opwekking of weeklagen in een intens gebed of die naar de hemel willen – ik ben niet tegen deze dingen. Wat ik wil duidelijk maken is dat het een dwaling is te geloven dat het nodig is dat we God naar beneden roepen en God moeten overtuigen dat Hij opwekking, genezing etc. moet brengen, of dat we uit onze eigen vrije wil naar de hemel kunnen gaan en//of opgenomen kunnen worden in de Geest.

Geestelijke ervaringen vinden over de hele wereld plaats bij Christenen en niet-christenen evenzo, als je bepaalde dingen doet kun je een bovennatuurlijke ervaring hebben, maar het kan zijn dat die niet uit God is, soms zelfs in Christelijke samenkomsten. De Heilige Geest is in overeenstemming met en stroomt samen met het Woord. Als je verder gaat dan Gods Woord ga je buiten de grenzen van de Heilige Geest Zelf en daarom sta je dan alleen, onderworpen aan demonen en ervaringen uit een andere wereld die niet van God is.

Veel van het onderliggende geloof in het naar beneden bidden van God of zichzelf omhoog bidden, is dat als je een van deze ervaringen hebt het betekent dat je een doorbraak hebt of dat het antwoord geeft op je levensvragen. Maar soms is het heel onschuldig, in een krachteloze Christelijke cultuur willen mensen gewoon God ervaren, wat een juist en goed verlangen is.

Hoe dan ook, de Heilige Geest gaat net zover als het Woord gaat. Buiten deze grenzen sta je alleen. Zelfs als een dienaar een naam heeft, zelfs als de voorafgaande aanbidding gezalfd was, zelfs als de bediening gebeurt 'in de naam van Jezus' – de Heilige Geest gaat net zo ver als het Woord, zelfs als anderen verder willen gaan.

Daartegenover, het Woord zegt
"Want zij, die onwetend zijn over Gods gerechtigheid, zullen kun eigen gerechtigheid grondvesten... Maar de gerechtigheid uit het geloof spreekt aldus: Zeg niet in uw hart: Wie zal ten hemel opklimmen? Namelijk om Christus te doen afdalen (of om Christus naar beneden te brengen) of: Wie zal in de afgrond neerdalen? Namelijk om Christus uit de doden te doen opkomen (proberen om door jouw daden iets te voegen aan wat Jezus aan het kruis deed). Maar wat zegt zij? Nabij u is het Woord (Christus) in uw mond en in uw hart."

Dit gedeelte uit Romeinen 10:6-8 openbaart hoe Paulus afrekende met dezelfde dwalingen in zijn tijd. In de tijd van Paulus in Rome betekende het dat je als Christen altijd in een 'op leven en dood' situatie was, dus mensen wilden God ervaren om de realiteit van hun geloof bevestigd te zien. Mensen waren toen hetzelfde als nu, of het nu om leven of dood of onderdrukkende omstandigheden gaat – maar sommigen zijn per ongeluk ten prooi gevallen aan dwalingen en populaire onderwijzigen met als gevolg dat ze proberen Christus naar beneden te roepen of zichzelf op te laten tillen, zoals hierboven beschreven is.

Dokter onderzoek jezelf
Geloof jij dat je God moet overtuigen om namens jou te handelen?
Dit is de oorsprong van het idee dat God overtuigd moet worden en het komt zo subtiel onze gedachten binnen dat voordat we het beseffen, we God gaan zien als onze tegenstander. Dat is Hij niet. Als je in deze dwaalleer bent getrapt is een eenvoudig tonen van berouw en verandering van hart genoeg om de Vader/kind relatie te herstellen, in plaats van de meester/slaaf gedachtegang.

De Vader is niet de vriend die rond middernacht slaapt in Lucas 11:1-13 en waar je op de deur moet kloppen en moet smeken totdat Hij wakker genoeg is om naar je te luisteren. Dit veronachtzaamt het eigenlijke onderwijs van Jezus over dit onderwerp, waar Hij het verschil liet zien hoe je beste vriend amper bereid is om op te staan om je te helpen, maar je hemelse Vader is precies het tegenovergestelde. Hij ging verder:

"En Ik zeg u: Bid, en u zal gegeven worden; zoek, en u zult vinden; klop, en er zal voor u opengedaan worden. Welke vader onder u zal aan zijn zoon, als hij hem om brood vraagt, een steen geven, of ook als hij om een vis vraagt, hem in plaats van een vis een slang geven, of als hij ook om een ei vraagt,

hem een schorpioen geven?Als u die slecht bent, uw kinderen dus goede gaven weet te geven, hoeveel te meer zal de hemelse Vader de Heilige Geest geven aan hen die tot Hem bidden?" (De Heilige Geest bedoeld als degene door wie het gebed beantwoord is/antwoord komt?

Wees bewust van Christus in jou
"Ook zal men niet zeggen: zie, hier is het of daar! Want zie, het Koninkrijk Gods is bij u." "Christus onder u, de hoop der heerlijkheid." "Maar wij hebben de zin van Christus." "Of weet gij niet, dat uw lichaam een tempel is van de Heilige Geest, die in uw woont, die gij van God ontvangen hebt?"(Luc. 17:21, Kol. 1:27, 1 Kor. 2:16, 6:19)

We hoeven niet omhoog, of Hem naar beneden te halen. Hij is in ons, ik stuur mijn gebeden in richting, waar Hij is, en dat is de plaats waar ik zijn stem hoor. Ik hoef niet 'omhoog' te denken wanneer ik bid, ik ben gericht op Christus in mij. Voor mij is bidden met een 'omhoog' gedachte als praten met iemand, maar in plaats van dat je ze in de ogen kijkt, praat je tegen een oud meubelstuk. Ik communiceer met Hem die binnenin mij is en samen onderzoeken we mijn hart en motieven en leven.

Als iemand echt de Vader binnenin leert kennen, verblijft in Zijn Geest in ons, dan zal die persoon het idee loslaten dat ze God naar beneden moeten brengen of dat ze een ervaring 'hoog' daar moeten hebben om hun geloof geldig te laten zijn en antwoorden te krijgen in hun leven. Vrijwel elk wonder dat ik ontvangen heb in mijn leven, is een direct resultaat van mijn intimiteit met Hem, die in mij leeft.

Kan iets wat wij doen iets toevoegen aan het werk dat Jezus deed aan het kruis? (Kan het volume van ons schreeuwen en pleiten dat?) Kan iets wat jij doet bewijzen dat Christus in jou is, de hoop en de heerlijkheid? Is er iets dat we kunnen doen hier op aarde in God of voor God of aan God dat hem sterker overtuigt de mensen op deze aarde lief te hebben?

We zullen allemaal op zeker moment naar de hemel gaan en het is zeker dat we Hem niet opnieuw naar beneden kunnen brengen aan het kruis. Daarom moeten we ophouden heen en weer te rennen en te proberen Hem naar beneden te brengen of Hem te overtuigen of proberen die hemelse ervaring te krijgen, en gewoon tijd met Hem binnenin jou doorbrengen, tijd besteden aan het ontwikkelen van je besef van Hem binnenin jou en je gedachten richten op de Levende Christus die in jouw geestelijke mens leeft.

Leef zo, en het koninkrijk der hemelen zal zich voor je openen. Hij wordt als een Vader die verlangend met vooruitziende blik kijkt terwijl Zijn kind gave na gave ontwikkelt die Hij heeft voorbereid – verheug je en weet dat dit allemaal gratis aan ons gegeven is.

Een nieuwe 'populaire' volgende week.
Wees gezegend,
John Fenn / vertaling GG
www.supernaturalhousechurch. org

15-01-2011

"Populaire leringen # 4 ~ heel veel schudden"

Hallo allemaal,

Er wordt heel veel geschud.
In veel kringen is het volkomen geaccepteerd dat wanneer God aan het werk is, sommige mensen gaan schudden of lachen wanneer ze Zijn aanwezigheid voelen. Kerken zijn daardoor gesplitst. Mensen worden daardoor aangetrokken of afgestoten bij kerken die schudden en lachen toestaan. Maar wat zegt het Woord? Hier wil ik ook bij betrekken "Laten we de Heer een klapoffer geven" en ander variaties die hiermee vaak samen gaan.

Stel eerst eens de vraag; 'Wat is, met betrekking tot de aanwezigheid van de Heer, dat er voor zorgt dat mensen schudden (of lachen)?'

Aardse lichamen/hemelse lichamen – Onze lichamen zijn gemaakt van aardse materialen en alleen Jezus heeft nu een menselijk lichaam dat gemaakt is van hemels materiaal, dat wil zeggen, verheerlijkt. 1Kor.15:40-52

Als we onze hemelse lichamen ontvangen, dan kunnen we ons verwaardigen naar aardse dingen, net zoals Jezus, toen Hij voedsel nam na Zijn opstanding. Maar indien iemand in een aards lichaam hemels voedsel eet, dan wordt het lichaam overladen (er komt teveel spanning). Dit is net zoals bij Elia die twee maaltijden at die bereid waren door een engel. Hij kon daar 40 dagen mee door, in 1Kon.19:5-8.

Onze aardse lichamen zijn net als een spoel bij een elektrisch fornuis; wanneer er energie (elektriciteit) ingestopt wordt, dan wordt het heter, want die spoel verzet zich tegen de kracht – hoe meer kracht des te heter wordt het. Onze lichamen, die nog niet van hemels materiaal zijn (dat wel de onbeperkte kracht van de Vader aankan), verzet zich tegen de Geest omdat het aards is.

Dus wanneer iemand voor het eerst de aanwezigheid van de Heer voelt, dan kunnen ze zich slapjes voelen, een rood hoofd krijgen of warm worden. Misschien krijgen ze kippenvel, maar natuurlijk in hun geest is daar het diepe gevoel van vrede. Op dit laagste nivo voelen ze zich beverig, of komt er vreugde door Zijn aanwezigheid binnenin. Daar komt het schudden en lachen vandaan.

Draai de knop hoger – Indien de knop een klein beetje hoger wordt gedraaid dan verliest het lichaam zijn sterkte, dit gebeurt wanneer iemand valt onder de kracht, zoals je kunt zien in Joh.18:5-6 wanneer Jezus tegen zijn gevangen nemers zegt:"IK BEN", en zij vielen achterwaarts op de grond. (Daarna stonden ze op en Hij stond toe om gearresteerd te worden)

Indien iemand zijn kracht verliest, dan kan bij het volgende 'punt op de knop' zijn dat ze buiten westen raken voor een tijdje, of zelfs in trance. Dit gebeurde met Petrus in Hand.10:10. Vaak melden mensen dat ze óf een diep gevoel van Zijn aanwezigheid ervaren óf dat ze visioen hebben of dat er woorden tegen hen werd gesproken. Sommigen werden in die conditie zelfs opgenomen naar de hemel 'in de Geest'. Dit is mij ook een paar keer gebeurd. Wanneer dit gebeurt dan lijkt het zo normaal, zo natuurlijk, je bent er niet altijd zeker van of je in het lichaam bent of in de Geest. Hiervan schrijft Paulus in 2Kor.12:1-4, hij was er niet zeker van toen hij opgenomen werd naar de hemel.

Indien de Vader de nivo van de kracht nog verder laat toenemen, dan zal dit het lichaam doden. Dit is wat er gebeurde met Uzzia in 2Sam.6:7 (David vervoerde de ark op een onjuiste manier, op een kar, in plaats van te laten dragen door Levieten met stokken. Uzzia stierf dus – hierna volgde David Gods richtlijnen (vs 11-13).

Paulus zegt dat dit de kracht is die verder gaat dan de dood, zoals Jezus opstond uit het graf. Dat gaat verder dan gewoon het doden van het aardse lichaam, het zal in feite de moleculaire structuur opnieuw samenstellen. Dit zal gebeuren bij wat we noemen 'de opname', of zoals Paulus zei:"we zullen allen veranderd worden" in hemels materiaal – op die manier stond Jezus op uit de dood – een kracht die krachtiger was dan de dood transformeerde Zijn dode aardse lichamelijke cellen in eeuwige hemels materiaal!

Dus nu het schudden
Nu we weten hoe het aardse lichaam reageert op de aanwezigheid van de Heer, moeten we de vraag stellen hoe we met de reactie moeten omgaan. Het beste advies dat ik over dit onderwerp heb gehoord dateert van midden 1970. Ik was toen een tiener en Charles en Francis Hunter waren in de stad voor genezingsdiensten. Een tienermeisje werd naar voren geroepen, haar rechterhand en voorarm schudde opmerkelijk zichtbaar.

Charles liet haar naar voren komen en er waren misschien 1.000 mensen. Haar hand schudde dramatisch en Charles vroeg haar of ze de aanwezigheid van de Heer voelde. Ze antwoordde daarop bevestigend en zei dat haar hand altijd schudde in Zijn aanwezigheid. Hij onderwees 1Cor.14:32 dat zegt dat 'de geesten van de profeten onderworpen zijn aan de profeten'.

Dat betekent dat wat er ook in jouw geest is, kan en moet gecontroleerd/beheerst worden door jou. In de context van Paulus waren mensen in een huissamenkomst – Hand.18:7 zegt dat ze in eerste instantie samen kwamen in het huis van Justus – en hoe ze om de beurt iets deden of zelfs niet

spraken indien ze wel iets hadden maar er geen gelegenheid was om te delen, of als het niet de juiste tijd was, of als iemand anders iets had om te delen. Wat er ook in jouw geest is, het is onderworpen aan jou – dus jij moet onderscheiden door timing, door beleefdheid, door gelegenheid, om dat te delen wat God jou gaf, of niet – indien je het niet deelt heb je niet gezondigd. (1Cor.14:28)

Charles instrueerde het meisje dat haar lichaam onder haar controle was. Hij liet haar concentreren om het schudden te laten afnemen en vroeg haar of ze nog steeds de aanwezigheid van de Heer voelde. Ze antwoordde:"Ja". Toen liet hij haar het schudden volledig stoppen en vroeg haar of ze de aanwezigheid van de Heer nog voelde en opnieuw zij ze dat ze dat voelde.

Hij liet haar toen naar haar stoel teruggaan en legde verder uit dat God een heer/gentleman is en Zichzelf niet interrumpeert. Het schudden van het meisje had de aandacht weggenomen van het onderwijs van Charles en Francis. Het was duidelijk een afleiding, en niet God die dat liet gebeuren. Het was een kwestie van het onervaren meisje die moest leren hoe ze haar lichaam onder controle houdt, wanneer het reageert op Gods Geest en kracht.

Het is waar wat betreft het lachen, schudden en soms zelfs het dansen vooraan – God wil dat jij jezelf beheerst. God valt Zichzelf niet in de rede, maar voorgangers zijn bang voor mensen die denken dat indien het God is, het losgelaten moet worden. Indien dat het geval is dan zouden we werkelijk een chaos hebben in de kerk. Dat is nu juist wat Paulus bedoelde toen hij in 1Cor.14:26-32 schreef dat ze om de beurt iets konden doen, uit konden stellen, of om te zwijgen indien een ander iets heeft, dat slechts 2 of 3 mochten profeteren of tongen & uitleg konden hebben – jouw geest is onderworpen aan jou dus beheers je. Je zondigt niet tegen God als je zo doet. Men heeft een goed hart, maar de kennis ontbreekt van de manieren van de Geest.

Als je twijfelt, werp het uit
Maar er is een andere mogelijkheid. Schudden wordt in de Evangeliën gezien als demonen mensen (lieten) schudden voor ze werden uitgeworpen – een manifestatie van een demon die 'net onder de oppervlakte' was, die werd manifest gemaakt door de Heilige Geest in de hoop dat iemand dat ding zou gaan uitwerpen bij die persoon.

In mijn ervaring is het zo dat het schudden dat door (be)dienaren 'God' wordt genoemd, in feite een demon is die moet worden uitgeworpen. Stuiptrekkingen, het ongecontroleerd schudden zijn allen demonisch – indien je het kunt beheersen zou het God kunnen zijn. Indien het onvrijwillig is, dan is het een demon die 'aan de oppervlakte komt', gemanifesteerd door de Heilige Geest om uitgeworpen te worden.

Een meisje kwam tijdens een samenkomst naar voren en de zeer bekende opwekkingsprediker schreeuwde naar haar om het uit te roepen naar God, omdat God helemaal over haar was – ik stond er ongeveer 10 meter vandaan, maar ik weet, als ik iets zie, of het een demon is– dus stil voor me zelf, want ik was gastheer die avond, ik had het gezag in de Geest/geest- beval ik de geest om haar onmiddellijk te verlaten. Dat deed het, het meisje viel slap neer en de onwetende dienaar liet iedereen God een applaus geven voor het aanraken van het meisje. Ze hadden werkelijk geen idee van wat er zojuist was gebeurd.

Het meisje kwam later naar me toe en vroeg om gebed. Ze omschreef wat anderen noemen waar bevrijding voor nodig is: Ze hoorde een kwaadaardige stem of verwarring binnen in haar opkomen, daarna stuiptrekken en ongecontroleerd schudden – en rust wanneer de geest plotseling wegging. Ik bad voor haar en de Heilige Geest kwam hevig op haar, ik had een profetisch woord voor haar. Ze zei dat ze een overweldigende vrede voelde… Het schudden is óf van het vlees als gevolg van onkunde, de Heilige Geest wil altijd dat iemand de controle houdt, of het is een demon. Dus bij twijfel, verwijder!!

(Zeg maar eens tegen iemand dat ze een demon hebben en dat je die gaat uitwerpen, kijk naar hun reactie – je zult dan weten wat het is, want óf hun idee over God staat op de kop, óf als er een demon is, zal die bang worden omdat hij ontdekt is en je kunt hem dan vertellen om uit te varen in Jezus' naam en dat zal hij doen)

Klappen, applaus aan God
Dit is heel eenvoudig te doordenken. Er zijn in de KJV 9 verzen waar het woord 'klap' of een variatie daarvan voorkomt. O.a. het klappen van bomen, vloedstromen die klappen. Er is slechts één

referentie naar mensen die klappen in de Heer:"Klapt in de handen alle mensen, juicht God toe met een jubelstem". Dat is een klappen van overwinning die behaald is – iemand is zo blij dus ze klappen – geen probleem

Maar…. God is niet een entertainer dat Hij applaus wil of nodig heeft. Hij is niet Hollywood Jezus. "En hier is een mooie zonsondergang van jouw Vader God – wat hebben we voor Hem Jan – laten we een geweldig applaus geven voor die blauwe en rode en paarse kleuren bij het ondergaan van de zon – maak een buiging Vader". **NIET DUS!**

God is God, wij niet. Wij klappen, het is aards, het is een reactie van vreugde over een overwinning, klappen voor Hem, niet TOT Hem toe. Bij elke keer dat Jezus werd aanbeden, lees je in de bijbel dat iemand Hem een applaus gaf? Bij Zijn opstanding toen Hij in hun midden stond, begonnen de 11 uit te barsten in applaus?
Of vielen ze vol ontzag aan Zijn voeten? Zie je in Openbaringen de menigten voor de troon klappen, of buigen ze in eerbied en ontzag bij hun aanbidding vanuit hun hart?

Om te klappen naar God is een belediging. Klappen omdat je gelukkig bent is prima. Denk aan de scene waarin de kinderen in "De Koning en Ik" aan het spelen zijn in de troonzaal van hun vader-koning. Sommigen lachen, andere dansen en renden, sommigen klappen van vreugde, sommigen speelden rustig? Niemand van hen stopte om naar hun vader te kijken en gaven een klapoffer aan hem – dat zou een belediging zijn voor hem als Koning en aan hun relatie van ouder/kind. Ze zijn in de troonzaal van hun vader, hun vader een applaus geven zou een belediging zijn.

Maar klappen omdat ze blij en gelukkig zijn terwijl ze onder elkaar in zijn aanwezigheid zijn– geen probleem. Zo is de Vader ook, die binnenin woont – Jezus zei dat Hij aanbidders zoekt, geen klappers en lachers en schudders.

Maar het onderliggende punt is de cultuur van de kerk dat echte openbaring is verloren en het kennen van de aanwezigheid van God.. maar laat me niet daar over beginnen….dat is een ander "populaire lering' volgende week.

Zegen
John Fenn / vertaling WJM

22-01-2011

"Populaire leringen # 5 ~ Geen bijbel nodig?"

Dag allemaal,

We hebben de Heilige Geest, wie heeft de Bijbel nodig?
Terwijl veel van mijn lezers geschokt zijn omdat mensen dat daadwerkelijk zeggen, groeit dit geloof snel. Deze verklaring is geen op zichzelf staande leerstelling, het is meer het hoogtepunt van jaren van voorgangers en leraars die niet het zuivere Woord van God onderwijzen. Ze onderwijzen traditie, populaire leringen, gebruiken verzen buiten de context in hun eigen voordeel, of geven zichzelf over aan en verheerlijken ervaringen in plaats van een op Christus lijkend karakter.

Na de explosieve groei van kerken en Bijbelvertalingen vanaf de zestiger jaren tot in de tachtiger jaren, hebben we nu een generatie gelovigen die de balans tussen Woord en Geest niet begrijpt.

Ze zijn jarenlang gevoed met melk of verdraaide schriftgedeelten door voorgangers en sprekers, die nooit de mogelijkheid of ervaring hebben benut om iets tegen hoofdstuk en vers af te wegen, en ze zijn ook niet onderwezen in hoe ze naar de Geest van Waarheid in zichzelf moeten luisteren.

De 'zien en horen' generatie is getraind om te geloven wat ze voor zich zien en ze denken of bestuderen nooit wat hen verteld wordt. Maar er zijn er een paar die hun innerlijke honger voor de waarheid willen stillen, en zij zoeken...

'Heb het Woord niet nodig' logica

Ze zeggen dat Paulus de schriften niet had, de eerste gelovigen het zonder Nieuw Testament deden, ze hadden alleen de Heilige Geest, dus kunnen wij ook zo zijn. Dat is niettemin eerder onwetend en kortzichtig. De brieven die Paulus en de anderen schreven werden gezien als heilige geschriften door de eerste gemeente, dit bewijst de verklaring van Petrus:

"Dat heeft ook onze geliefde broeder Paulus u geschreven met de wijsheid die hem is geschonken. Hij schrijft dit overigens in alle brieven waarin hij dit onderwerp ter sprake brengt. Daarin staat een en ander dat moeilijk te begrijpen is en dat door onwetende en onstandvastige mensen, tot hun eigen ondergang, wordt verdraaid; **dat doen ze trouwens ook met de overige geschriften**." 2 Petrus 3:15-18 (NBV)

Petrus zag de brieven van Paulus als de schriften en degenen die hij niet 'onwetend en onstandvastig' noemde – hetzelfde als in onze tijd mensn – geestelijk onstabiel 'op en neder, heen en weer geslingerd onder invloed van allerlei wind van leer' zoals Paulus schreef in Efeziërs 4:14. De 'wind van leer' dat is een populaire onderwijzing, de wind verandert en een andere populaire onderwijzing komt op, en daar gaat de massa naar luisteren en doen wat een leraar op dat moment beweert wat het nieuwste en grootste uit de hemel is.

Naast het feit dat Petrus de brieven van Paulus als schriften ziet, moeten we ook beseffen dat de gelovigen uit de eerste eeuw schriftuurlijk leefden! Zij hadden het voorrecht om op bezoek te gaan bij de schrijvers van het NT en anderen die met Jezus waren geweest. Zij hoorden uit eerste hand wat Jezus zei en hoe Hij was. Zij waren in staat om vragen te stellen over deze mensen en kregen antwoord die niet opgeschreven zijn – de gelovigen uit de eerste eeuw wisten wie wandelde en sprak met Jezus, dus om te zeggen dat ze geen NT hadden is het negeren van feiten.

God zegt...
Petrus schreef in zijn tweede brief over zijn ervaring op de Heilige Berg, waar hij Mozes (stond voor de wet) en Elia (stond voor profetie) zag verschijnen en hoe ze Jezus vertelden uit de wet en profeten hoe Hij de schriften zou vervullen door zijn dood en opstanding in Jeruzalem (Lucas 9:31)

Kun je je voorstellen wat Petrus ervaarde? De Vader sprak uit een grote wolk, Jezus werd zelf licht, de 2 grote helden uit het OT verschenen... wow! Maar Petrus, nadat hij kort verteld had over zijn ervaringen in 2 Petrus 1:16-19, zegt: "Ons vertrouwen in de woorden van de profeten is daardoor alleen maar toegenomen. U doet er goed aan uw aandacht altijd daarop gericht te houden..." (NBV)

Petrus zei dat hoe geweldig de geestelijke ervaring op de Heilige Berg ook was, het vertrouwen in de schriften 'daardoor alleen maar toegenomen is'.

Ondanks dat de meeste Christenen het niet eens zijn met de lering dat we het Woord niet meer nodig hebben omdat we de Heilige Geest in ons hebben, is onze Christelijke cultuur niettemin toch beïnvloed door die leerstelling.

De "Heb mijn Bijbel niet nodig" lering is verwaterd in de meerderheid dat 'niet alles is in het Woord, dus is mijn ervaring te rechtvaardigen.' Ze zullen niet van de Bijbel zeggen: 'Ik heb dat ding niet nodig', maar in de praktijk geloven ze stelling dat hun eigen ervaring groter is dan het geschreven Woord.

Ik kan de keren niet tellen dat ik voor een klas stond en iets onderwees dat in balans was, waarin ik de diverse hoofdstukken en verzen liet zien waarbij de studenten onmiddellijk de link legden naar een ervaring of onderwijzing van een prediker (wat duidelijk geen Goddelijke ervaring was) en echt worstelden om de onderwijzer of de bijbelverzen te geloven.

Op een keer vroeg ik hen of ze Jezus en Paulus geloofden of die leraar. Hun gezichtsuitdrukking zei me dat ze daar nog nooit over nagedacht hadden. Ik was stomverbaasd. Zoals ik mijn studenten jarenlang gezegd heb, het is niet zo belangrijk dat je alles gelooft wat ik zeg, het is belangrijker wat je gelooft en waarom. Dat je voor jezelf hoofdstuk en vers kunt vinden en in staat bent rekenschap te geven voor jouw geloof.

Voorbeelden en dwalingen geworteld in 'Heb mijn Bijbel niet nodig'

Naar de hemel of 3e hemel gaan uit eigen wil. Daarmee samen mensen die opgenomen worden en getransporteerd worden uit eigen wil, die Jezus of engelen uit eigen wil zien, visies en trances ingaan uit eigen kracht en wil, Jezus visualiseren in innerlijke genezing. Of de andere kant, naar de hel gaan uit eigen wil om geesten te onderscheiden voor iemand – geestelijke ervaringen voortkomend uit eigen wil.

Door de hele Bijbel heen neemt de hemel het initiatief bij alle ervaringen die opgeschreven zijn. Als een mens het initiatief neemt opent het de deur voor andere geesten dan de Heilige Geest.

Dan zijn er favoriete of lievelingsleringen die een manier van leven of gebondenheid worden.

De Nefilim en hun volgelingen zijn onder ons en zullen ons te pakken nemen en een van hen zal de Anti-Christ zijn.

Genade kan zo extreem gezien worden dat men je onderwijst dat je je niet hoeft te bekeren of rekenschap over de daden hoeft af te leggen omdat we in de genadetijd leven. De andere kant is dat je je dag moet beginnen met het vragen van vergeving.

Noem het en eis het op en de hele Jezus wil dat iedereen rijk is, voorspoedsprediking door alleen maar te geven.

Jarenlang hebben mensen de schriften uit zijn verband getrokken zodat ze zouden passen in hun lievelingsdoctrines. Dat houdt ook in alles vanaf dat vrouwen stil moeten zijn in de kerk tot noem het en eis het op, tot het verdraaien van bijbelverzen die niets met geld te maken hebben totdat ze wel met geld te maken, tot zelfs (een man vertelde me dat) dat de Bijbel slavernij verdedigt... als iedereen die ooit geciteerd is buiten de context weet, als je wilt dan kun je de Bijbel alles laten zeggen of schrijven wat jij wilt dat het is.

Gewoon hongerig!
De nadruk op geestelijke ervaringen die vanuit de wereld geïnitieerd worden zijn omdat het lichaam van Christus hongerig is voor een echte, zuivere aanraking van God, wat een zuiver hart is natuurlijk, maar zonder opgegroeid te zijn met het onderzoeken van onderwijzingen tegen hoofdstuk en vers, eindigen ze rennend achter echter elke wind van leer aan.

Daarom groeit ze huiskerk zo enorm – niet omdat mensen teleurgesteld zijn in de kerk, maar ze willen God – en vinden Hem in kleine groepen die de Heer een samenkomst laten leiden, een gevoel van gemeenschappelijkheid en echte vriendschappen. Ja, er is een nieuwe generatie aan het opstaan die leert hoe te wandelen in de balans van de Heilige Geest en Woord.

Nieuw onderwerp volgende week!
Wees gezegend,
John Fenn / vertaling GG
www.supernaturalhousechurch. org